

eseményei, hírei, mondanivalói

**Több Telik Tőlünk -
Versenyeredményeink**

Egy énekverseny krónikája

Legutóbb a VIII. Deszki Maros Menti Fesztivál Népdaléneklési versenyén vettem részt, és nagyon örültem, mert 2. helyezést lertem. Ide azért mehettem el, mert az egyházi iskolában emeltszintű énekkutatásban részesülök. Szeretek énekelni, és már korábban is értem el helyezést, a Makói Magán Zeneiskola versenyén 1. helyezést értem el. Mind a két verse-

nyen nagyon izgultam, mint mindenki. Felkészítő tanárom *Badicsné Szikszai Zsuzsanna* volt, a népdalcsokor bókányi dalokat tartalmazott.

Vincze Vivien 3. a osztályos tanuló

Városi Kazinczy Szépkiejtési verseny

A városi Kazinczy Szépkiejtési versenyt harmadik és negyedik osztályos jó olvasó tanulóknak hirdetik meg. Minket *Szabó Anita* és *Csehné Kerekes Zsuzsanna* tanító néni kértek fel, hogy vegyünk részt, képviseljük iskolánkat. A verseny egy pénteki nap délutánján volt a Kertvárosi Iskolában, ahol szeretettel és meglepetésekkel vártak minket. Két szöveget kellett elolvasni: egyiket magunk választhattuk, majd egy kötelező ismeretlen olvasmány következett. Igaz, a megyei fordulóra nem jutottunk el, de a részvétel volt a fontos, meg az, hogy képviselhettük osztályunkat és az iskolánkat. Körülbelül 40-en voltunk, de a sokaság ellenére egyikünk sem izgult. Tulajdonképpen egy kitudtetésnek számít, hogy iskolánkból mi ketten vehettünk részt ezen a megmérettetésen.

*Császi Aletta 3. a és Reisz Mariann
4. a osztályos tanulók*

„Benned virágozik március, tavasz”

– egy szavaltából megyei szavaltóverseny

Miklái Attila talán először az idei március 15-i ünnepélyen kellett feltűnést a Petőfi parkban, ahol Csanád Béla Új március c. költeményét szavaltta el. Már akkor felkeltette Bánffy György színművész úr figyelmét, aki Aliz nővérem úgy nyilatkozott, hogy Attila érzékenységevel annyira átélte a vers hangulatát, és úgy át tudta adni a közönségnek a költő gondolatait, hogy dicséretére válna egy színművészetről frissen kikerült színésznek is.

Hogyan jutott el odáig, hogy Szegeden az Aty-heti vers- és prózamondó versenyen 6. helyezést ért el – erről kérdeztük Miklái Attila 9.G osztályos tanulóat ...

– Nagyon jól esett, amikor az ünnepélyt követően napokig nem tudtam végigmenni a folyosón anélkül, hogy valaki ne állított volna meg, hogy gratuláljon. A váratlan siker engem lepelt meg legjobban, mivel világ életemben lámpalázás voltam, így az ünnepség komoly próbatételt jelentett. Ezt követően született meg az ötlet – mi lenne, ha a fenti verset egy szavaltóversenyen is elmondanám.

Eleinte ugyan nemigen rajongtam a gondolatért, hiszen két verset is elő kellett adni, a versenyig pedig alig egy hét volt hátra...

Szerencsére nem sokáig kellett keresnem a második verset. Trianon-ellenes nézeteim okán már régebben „összeakadtam” egy verseskötetel, amiben többek között szerepelt **Reményik Sándor Nem nyugszunk bele!** c. költeménye is. Már akkor nagyon megtetszett, ezért megtanultam. A felkészítő tanár Mézáros Ildikó tanárnő volt, aki több ízben meghallgatott az osztály előtt is, irodalomórán. Mivel az „új” verset ismertem, a hangszólásokkal nem volt gondom, egyszerűen arra lettem figyelmes,

hogy az egész osztály hátrafordulva figyelmesen hallgat, kiváltépp hozzám hasonlóan nemzeti érzelmű barátaim – gyakorlatilag ők sulykoltak annyi önbizalmat belém, hogy egyáltalán ki merjek állni.

A szavaltóverseny április 9-én Szegeden a Csonka János Szakközépiskolában volt, iskolánkból ketten szerepeltünk: osztálytársam, **Szabó György** és én, összesen huszonhét versenyző indult, de a második fordulóba a zsűri csak hét diákot juttatott be.

Első látásra nem sok esélyt láttam arra, hogy bejussak a második fordulóba, de mivel a verseny során többen is hibáztak versmondás közben, szavaltatomat pedig magabiztosnak ítélte a zsűri, így mégiscsak bekerültem. Az első fordulóban az Új március, a másodikban a Reményik-verset szavaltam el, s ez utóbbinak köszönhetően végül a hatodik helyen zártam.

Úgy gondolom, ez a siker adott annyi önbizalmat, hogy valószínűleg jövőre is fogok még jelentkezni szavaltóversenyre.

Választópolgár lettem – szavazhattam a jövőmről

Nagy öröm volt számomra, hogy életben először iskolám falai között élhettem állampolgári jogaimmal 2006. április 9-én.

Ebben az a különös, hogy bár még diákként itt töltöm mindennapjaimat, ezen a vasárnapon felnőttként léptem át az iskola küszöbét azzal a megtisztelő érzéssel, hogy beleszólási jogom van országom életébe, közös jövőnkbe. Úgy gondolom, ez is hozzájárul ahhoz, hogy

átéljük a felnőtt élettel járó felelősség érzését.

Az első szavazás önmagában is óriási élmény volt, ezt számomra még színezebbé tette, hogy a már jól ismert, barátságos környezetben adhattam le szavazatomat.

Különleges volt az élmény abból a szempontból is, hogy éppen ott tehettem ezt, ahol a hétköznapiakban mindenki azon fáradozik, hogy az itt tanuló diákok a tudás megszerzése mellett az élet minden területén megállják majd a lábukat...

Biztos vagyok abban, hogy minden

választás alkalmával szívesen térek majd vissza ide.

*Horváth Tamara
12.G oszt. tanuló*

HÚSVÉT – PASSIÓ

Idén április 7-én a reggeli közös templomi összejövetel alkalmával minden jelenlévő meghallgathatta Silye Jenő – Complessi Márk passióját a Szent István Ifjúsági Zenekar előadásában. Ebben nemcsak a társaság „örökös tagjai” vehettek részt, hanem az eddig visszahúzódók is részt vállaltak a feladatban.

A Márk szerinti evangéliumra esett ebben az évben a választás, valószínűleg a nagyheti gregorán-passiók előzeteseként.

Szerencsénk volt az iskolai időbeosztástól már nem szorongatottan Virágvasárnap is megélni a megváltás részfolyamatát...

Ekkorra már közösségünknek többször módja volt a misztérium átgondolására és a róla való eszmecserére. Ezúttal a Szent Gellért Borház és Étterem egy kb. 50 fős ünneplő „tömeget” szolgálhatott ki,

hiszen az embertársi- és ember-Isten-kapcsolatainak elmélyítésére ide váltottuk át beszélgetéseink színterét.

A hosszas ott-tartózkodás alatt leszögeztük, hogy köszönjük szépen azt, hogy „szép előadás!”, de a hallottakat mi leginkább szolgálatként fogtuk fel, minthogy előadásnak. Az ebédre meghívtak voltak a helyi plébánia tagjai is – kántorunk, Gera

József, káplánunk, Calaman János atya és Makó térség esperese, Gordos Ferdinánd atya is, mondván: húsvét és az azt megelőző időszak ráébreszt, hogy itt a földön nem klerikusok és laikusok egymástól elhatárolódva élnek, hanem egy a mi Atyánk, tehát mi testvérek vagyunk egymással, legyünk bárhonnét valók is.

Hrubák András 9.G oszt. tanuló

Annak ellenére, hogy idén sokkal kevesebben vettünk részt a Passió előadásában, mint tavaly (a volt 12. osztályos diákok elbállagtak), és a gyakorlást is később kezdtük el, sokak szerint nagyon jól sikerült. Magunknak is élvezet volt részt venni a műsorban, mert ilyen alkalmakkor a zenekar hű és kevésbé hű tagjai is eljönnek segíteni.

Az első próba március 11-én volt. Mindenki kíváncsi volt az új passióra, mert ezt senki sem ismerte ezelőtt. Eleinte a próbák Szűcs Péter tanár úrénál voltak, később a Szent Erzsébet közösségi házban kaptunk egy termet gyakorlásra.

Sokat gyakoroltunk – külön az énekesek és külön a zeneszék is. Egy-egy próba általában kétórás volt, ami nagyon kimerített mindenkit, mégis izgalmas volt, hogy pár hét múlva meglephetjük az iskolát és másokat is a műsorral.

Az utolsó héten a próbák száma többszöröződött. Pénteken mindenki izgul és türelmetlenül vártuk a mise kezdetét. Amikor viszont elkezdődött, már nyugodtak voltunk.

Második alkalommal vasárnap adtuk elő. A sok munka és fáradozás nem volt hiábavaló, mert Virágvasárnap a mise után mindannyian kaptunk Gabi néni és Peti bácsi által készített ajándékokat...

Ezt követően átmentünk a Szent Gellért Borház és Étterembe, ahol közös ebédet vettünk részt.

Borsos Anett, Palatinus Zsófia 10.G oszt. tanulók

*Kiadja a Szent István
Egyházi Alkalmos Iskola és
Gimnázium, Szent Gellért
Diákotthon*

*Makó,
Szent István tér 14-16.*

*Telefon: 06-62/213-052
e-mail:
egyhaziisk.mako@freemail.hu
web:
www.sztistvan-mako.sulinet.hu*

*Felelős szerkesztő:
Héjja Margit Alíz*

*Szerkesztők:
Mészáros Ilkó,
Varga Istvánné*

Fotó: Májovos Márton

*Tördelészerkesztő:
Hudák Szabolcs*

A bérmálkozás nagyon fontos lépés lehet az Úr felé

A kereszténység megerősítése – ez lenne a szó mögött. Aki bérmálkozni szeretne, igazából hitet vall Isten és az emberek előtt arról, hogy valóban szereti és tiszteli az Istent. A fiatalok a mai világban keresik a boldogságot. Sokan sokfelé. Virágoznak a keleti filozófiák és elméletek, mindezek mellett pedig a fiatalok egy része az alkoholba, drogokba, cigibe és felelőtlen párkapcsolatokba menekül. A kereszténység azonban igazi út a boldogsághoz, választ ad az életben felmerülő kérdésekre, erkölcsi értékrendet és mindenképp reményt ad az élethez, az örök élethez. A bérmálkozás pedig az egyik állomása egy olyan életnek, amelyben fontos szerepet játszik Isten és az ő akarata. Ut lehet ez egy olyan élethez, amely teljesen Istené.

Haiser Mária 8.G oszt. tanuló

Nagykorúság Krisztusban – a Bérmálkozás

Most már, hogy egyre közelebb kerülök a bérmáláshoz, úgy érzem, egyre többet jelent számomra. Sokat gondolkodom a hittel, Jézussal, Istennel kapcsolatos kérdéseken. Úgy hiszem, hogy ha bérmálkozom, lehet, hogy bizonyos kérdéseimre választ kapok, és ezáltal közelebb kerülök Istenhez. A bérmálkozás olyan, mint a keresztelkedés, szüksége van rá az embernek, hogy egyenes utat kapjon az üdvösségre. A választott bérmánem: Szent Konstantin. Talán azért választottam őt, mert mind családapaként, mind miután felesége meghalt, bencés szerzetesként ugyanúgy szerette Istent. Nem tántorította el még egy ilyen hatalmas tragédia sem attól, hogy Istent keresse, csak felé forduljon, és ne őt okolja felesége haláláért. Rajtam kívül még jőpáran bérmálkozunk, és valószínűleg mindannyiunk számára sokat jelent ez az esemény. Igaz, én eleinte kicsit féltem, mert igazán nagy követelmény volt számomra a reggeli koránkelés, de minden erőm összeszedve ezt is megoldottam. Másrészt viszont úgy érzem, ezek a „követelmények” hasznomra is válnak, hiszen azóta még gyakrabban járok vasárnaponként Szentmisékre. Mindezeket összefoglalva: sokat jelent számomra a bérmálkozás és már nagyon várom.

Hajdú Krisztián 10.G oszt. tanuló